

finder jeg i og for sig ikke at være tilstrækkelig til at motivere et større Antal Directeurer end af Udvalget er foreslaaet, idet deri jo nemlig aldeles ikke synes at være noget, der kunde tvinge til, at disse Beregninger skulle udføres just af selve Directeurerne. Derimod kan jeg ikke nægte, at der er en anden Omstændighed, som er oplyst, og som ikke var Udvalget bekendt dengang, da det gjorde disse Indstillinger, og det er den, at der, da Livsforsikringsanstalten blev oprettet, blev givet Interesserterterne i denne Anstalt en vis Tilslutning om, at der altid skulde være to Matematikere i Directionen. En saadan Tilslutning kan jeg ikke nægte forekommer mig at være bindende, og da jo dog i ethvert Tilfælde det, at der er to Directeurer, ikke kan være nogen Belfærdssag for Anstalten, kan jeg ikke nægte, at jeg finder, at det vilde være rimeligt, om man tiltraadte det Underændringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (P. Pedersen). Hvad angaaer det Forslag, som af den ærede Finantsminister blev gjort, om at indføre i Loven, at ved foresaldende indtrædende Vacancer maatte Beføiningerne ved Overbestyrelsen reduceres, da er det vistnok det simpleste Udtryk for det, som egentlig har været Udvalgets Hensigt, men det er en Form, som man ikke har været vant til at benytte i Finantsloven, og som der maaffee heller ikke vil være tilstrækkelig Grund til at anvende, saalænge indtil det har vist sig, at den hidtil brugte Fremgangsmaade ikke kan svare til sin Hensigt. Forsaavidt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste District (Wilkens) har udtalt, at han fandt de øvrige Lønninger ved Anstalten at være temmelig høje, da maa jeg dog bemærke, at Udvalget har forhandlet om denne Sag, og at denne Overveielse førte til, at det ialtsald ikke vilde være af nogen særdeles Betydning, hvad man kunde vente at bespare, saaledes, at man be-

høvede besangaaende at gjøre en udtryffeligg Tilføining i Loven.

Finantsministeren: Jeg seer mig nødsaget til for at ikke Finantsministeriet ved en anden Leilighed skal ansees bundet, at bemærke, at Finantsministeriet ikke antager, at et saadant Tilfagn er givet, som kunde forpligte til at bibeholde navnlig to mathematikke Directeurer (Hør!); den eneste Bestemmelse som i saa Henseende kunde have nogen Betydning, indeholdes i en kongelig Resolution, der i alt Fald maa kunne forandres ved Lov. I de Tilfælde, som fastsattes, da Livsforsikringsanstalten fra et privat Selskab gif over til at blive en af Staten garanteret offentlig Anstalt, fastsattes kun: „at Livsforsikringsanstalten af 1842 i Kjøbenhavn maa, fra 1848 at regne, gaae over til en af Statskassen garanteret Anstalt, saaledes at dens Fond stedse skal forblive separat, og ikke sammenblandes med nogen anden Fond, og at der aarlig bliver at meddele en trykt offentlig Beretning om Anstaltens Tilstand.“ Heri har Grey Spionnet ikke kunnet erkende, at der ligger nogen speciel Forpligtelse i Henseende til Bestyrelsens Beskaffenhed, naar det blot iagttages, at Anstalten bestyres som separat. Bestemmelsen om de to mathematikke Directeurer indeholdes derimod i et Rescript af 10de Marts 1842, hvorved Livrente- og Forsørgelses-Anstalten oprettedes, og hvori det rigtignok hedder: „denne Anstalt, som træder i Virksomhed fra 1ste Mai d. A. at regne, under Garanti af vor Kasse, sættes under en egen Bestyrelse, adskilt fra vore Collegier og Departementer, og skal der i samme altid findes idetmindste eet Medlem af vor Finantsbestyrelse, samt tvende Matematikere o. s. v.“; men denne Bestemmelse antager Ministeriet at kunne forandres vel endog ad administrativt Veie, i alt Fald ved Lov.